

Datum van inontvangstneming : 11/10/2022

Zaak C-528/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

8 augustus 2022

Verwijzende rechter:

Szegedi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 augustus 2022

Verzoekende partij:

PQ

Verwerende partijen:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Voorwerp van het hoofdgeding

Toetsing van de rechtmatigheid van een besluit inzake een aanvraag van een onderdaan van een derde land om een nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

Uitlegging van artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) en van de artikelen 7, 24, 41, 47, 51 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”).

Het verzoek is ingediend krachtens artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vragen

1) a) Moet artikel 20 VWEU, gelezen in samenhang met de artikelen 7 en 24 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de praktijk van een lidstaat waarbij besluiten tot intrekking van een eerder verleende verblijfsvergunning of tot afwijzing van een aanvraag tot verlenging van een verblijfsvergunning (in casu een aanvraag om een nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd) van een onderdaan van een derde land die gezinslid is van een burger van de Unie (minderjarig kind, partner) die woont in de lidstaat waarvan hij de nationaliteit bezit, worden genomen zonder eerst te onderzoeken of het betrokken gezinslid dat onderdaan is van een derde land een afgeleid verblijfsrecht heeft op grond van artikel 20 VWEU?

b) Moet artikel 20 VWEU, gelezen in samenhang met de artikelen 7 en 24, artikel 51, lid 1, en artikel 52, lid 1, van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat wanneer er sprake is van een afgeleid verblijfsrecht op grond van artikel 20 VWEU, de werking van het Unierecht met zich meebrengt dat de autoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten bij het nemen van een vreemdelingenrechtelijk besluit op een aanvraag tot verlenging van het verblijfsrecht (in casu een aanvraag om een nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd), bij de toepassing van de aan dat besluit ten grondslag liggende uitzonderingsgronden om redenen die verband houden met de nationale veiligheid, de openbare orde of de openbare veiligheid, en, wanneer deze redenen aantoonbaar bestaan, bij het onderzoek naar de noodzakelijkheid en evenredigheid van de beperking van het verblijfsrecht, eveneens het Unierecht moeten toepassen?

2) Moet artikel 20 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, en in voorkomend geval ook met de artikelen 7 en 24 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat deze bepaling vereist dat de autoriteit van de lidstaat die om redenen die verband houden met de nationale veiligheid en/of de openbare orde of de openbare veiligheid een besluit neemt tot intrekking van de eerder verleende status van langdurig ingezetene of tot weigering van de verlenging van het verblijfsrecht, alsook de adviserende overheidsinstantie die een beslissing neemt over de geheimverklaring van de betreffende informatie, erop toezien dat de betrokken onderdaan van een derde land en zijn raadsman hoe dan ook het recht hebben om kennis te nemen, en gedurende de procedure gebruik te maken, van ten minste de essentie van de geheime of gerubriceerde informatie waarop het besluit wordt gebaseerd, indien de bevoegde autoriteit zich erop beroept dat redenen van nationale veiligheid zich tegen de verstrekking van die informatie verzetten?

3) Zo ja, wat moet dan, gelet op de artikelen 41 en 47 van het Handvest, precies worden verstaan onder de „essentie” van de geheime informatie waarop het besluit wordt gebaseerd?

4) Moet artikel 20 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter die belast is met de toetsing van de rechtmatigheid van het op geheime of gerubriceerde informatie berustende deskundigenadvies van de adviserende overheidsinstantie en het op dat advies gebaseerde inhoudelijke besluit van de vreemdelingendienst, ook de bevoegdheid moet hebben om de rechtmatigheid (noodzakelijkheid en evenredigheid) van de geheimverklaring te toetsen en om, indien de geheimverklaring onrechtmatig is, de betrokkene en zijn raadsman via zijn eigen beslissing in staat te stellen om kennis te nemen en gebruik te maken van alle aan het advies en het besluit ten grondslag liggende informatie of om, indien de geheimverklaring rechtmatig is, de betrokkene via zijn eigen beslissing in staat te stellen om gedurende de vreemdelingenrechtelijke procedure kennis te nemen en gebruik te maken van ten minste de essentie van de geheime informatie?

5) Moet artikel 20 VWEU, gelezen in samenhang met de artikelen 7 en 24, artikel 51, lid 1, en artikel 52, lid 1, van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale regeling waarbij de intrekking van de eerder verleende status van langdurig ingezetene of de weigering tot verlenging van het verblijfsrecht geschiedt bij een niet met redenen omkleed besluit dat

i) uitsluitend is gebaseerd op een standaardverwijzing naar het evenmin met redenen omkleed doch bindend deskundigenadvies inzake het bestaan van het gevaar voor/schending van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of de openbare orde, waarvan geen afwijking mogelijk is, en

ii) dus wordt genomen zonder zorgvuldige beoordeling van het bestaan van de redenen van nationale veiligheid, openbare veiligheid of openbare orde in het specifieke geval van de betrokkene en zonder rekening te houden met zijn persoonlijke omstandigheden en de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 20 VWEU

Artikelen 7, 24, 41, 47, 51 en 52 van het Handvest

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

§ 94, lid 1, § 94, lid 2, onder c), en § 94, lid 3, van a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (wet I van 2007 betreffende de binnenkomst en het verblijf van personen die het recht van vrij verkeer en verblijf genieten; hierna: „wet I van 2007”)

§ 33, lid 1, onder c), § 33, lid 2, onder b), § 87/A, lid 1, en § 87/B, lid 4, van a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007.

évi II. törvény (wet II van 2007 betreffende de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen; hierna: „wet II van 2007”)

§ 97, lid 1, van a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (regeringsdecreet 114/2007 van 24 mei 2007 tot uitvoering van wet II van 2007 betreffende de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen)

§ 123, lid 1, onder b), van az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (wet CL van 2016 betreffende de algemene organisatie van de overheid; hierna: „wet CL van 2016”)

§ 3, § 5, § 11 tot en met 13 en § 14, lid 4, van a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (wet CLV van 2009 inzake de bescherming van gerubriceerde gegevens; hierna: „wet CLV van 2009”)

Aangevoerde Unierechtspraak

Arrest van 4 juni 2013, ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363)

Arrest van 18 juli 2013, ██████ (gevoegde zaken C-584/10 P, C-593/10 P en C-595/10 P, EU:C:2013:518)

Arrest van 23 oktober 2014, Unitrading Ltd./Staatssecretaris van Financiën (C-437/13, punten 20 en 21, EU:C:2014:2318)

Arrest van 5 mei 2022, XU en QP (gevoegde zaken C-451/19 en C-532/19, EU:C:2022:354)

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoeker, die de Nigeriaanse nationaliteit bezit, is in juli 2005 rechtmatig Hongarije binnengekomen en heeft sindsdien legaal en ononderbroken in dat land verbleven als houder van een verblijfsvergunning. Verzoeker woont sinds 2011 samen met zijn partner die de Hongaarse nationaliteit heeft. Uit hun relatie zijn kinderen geboren die de Hongaarse nationaliteit bezitten; in 2012 een zoon en in 2021 een dochter.
- 2 Verzoeker heeft voor het laatst op 23 januari 2014 een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd aangevraagd, die door de vreemdelingendienst is afgegeven met een geldigheidsduur tot 15 september 2020.
- 3 De minderjarige Unieburgers wonen permanent bij beide ouders, die de dagelijkse zorg voor de kinderen delen. Beide kinderen zijn jonger dan 12 jaar en hebben een bijzonder hechte en sterke emotionele band met hun vader.

- 4 Verzoeker heeft op 6 augustus 2020 een aanvraag voor een nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ingediend, die door de vreemdelingendienst bij besluit van 27 oktober 2020 is afgewezen.
- 5 Volgens het deskundigenadvies van de op dit niveau optredende adviserende overheidsinstantie van 9 september 2020 vormt het verblijf van verzoeker in Hongarije een bedreiging voor de nationale veiligheid. De instantie die het betreffende deskundigenadvies heeft verstrekt, heeft de betrokken gegevens op grond van wet CLV van 2009 als nationale gerubriceerde informatie aangemerkt, zodat verzoeker noch de vreemdelingendienst kennis heeft kunnen nemen van de inhoud ervan.
- 6 Beslissend op het door verzoeker ingestelde bezwaar heeft eerste verweerder (nationaal directoraat-generaal voor vreemdelingenzaken, Hongarije) het besluit van de vreemdelingendienst, met verwijzing naar het deskundigenadvies van de in de bezwaarprocedure optredende adviserende overheidsinstantie van 12 februari 2021, bij besluit van 25 maart 2021 bevestigd. De bevoegde vreemdelingendienst is op grond van § 87/B, lid 4, van wet II van 2007 verplicht om het deskundigenadvies over te nemen en kan daarvan niet afwijken. Daarom kon eerste verweerder in het kader van zijn besluit in het geheel geen rekening houden, en heeft hij dan ook geen rekening gehouden, met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 Verzoeker klaagt zich erover dat de bevoegde autoriteiten zijn persoonlijke omstandigheden niet hebben onderzocht. Verzoeker kon geen kennis nemen van de gedetailleerde motivering van de adviezen van de twee adviserende overheidsinstanties en van de documenten en feiten waarop deze waren gebaseerd. De beslissing is derhalve genomen zonder de noodzakelijkheid en evenredigheid te toetsen en zonder te voldoen aan de verplichting om de feiten ten volle te onderzoeken, en is daarmee in strijd met de vereisten van een eerlijk proces. Verzoeker is van mening dat hij aanspraak kan maken op een afgeleid verblijfsrecht krachtens artikel 20 VWEU.
- 8 Eerste verweerder concludeert tot verwerping van het beroep met verwijzing naar het deskundigenadvies.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 9 De motivering van de verwijzingsbeslissing komt in wezen overeen met de motivering van het nadien aangevulde prejudiciële verzoek in zaak C-420-22, met dat verschil dat de verwijzende rechter in zaak C-420/22 naast artikel 20 VWEU ook richtlijn 2003/109/EG als grondslag voor het verblijfsrecht heeft vermeld.